

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 213. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius04val-shoot-idm140034109631776.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

SAa hørre i nu baade tit oc offte/ at Eders hierter skulle brende vdi en Ræt Ecteskabs Tro/ ind til huer Eders døde dag at i haffue it huss/ it bord/ en seng tilsammen/ æde oc dricke/ Lee oc græde/ lide ont oc gaat tilsammen/ løffte oc lette huer anden/ huilcken der ligger paa sin sotte seng/tager nu vaare paa/ som eder ligger mact paa.||

Først paa det/ at eders Sogneprest faar icke Bands sag met eder/ om i føre it wskickeligt oc wtilbørligt leffnit/ Gud til fortørnelse oc eders Nabo oc genbo til forargelse/ som de mue icke helder tie met saadant faalck/ vden de ville bliffue fordømte met dem/ oc bør dem at vare Sognepresten at/ huilcke saadanne ere/ ellers er den saa god der holder som den der flaar/ oc der pleyer end tit at komme ild vdi en mands Huss/ vdaff hans Nabois huss/ oc de som bo hoss saadant faalck/ pleyer end vnder tiden/ at faa en benling aff huden met. Derfaare er det tid paa/ at de giffue saadanne tilkende faar Sognepresten/ paa det at Guds fortørnelse oc Menniskens forargelse kunde borttagis.

Faar det andet skulle i vende aff saadant it wskickeligt 214 leffnit/ ocsaa derfaare/ at i kunde haffue it gaat vidnisbyrd aff Nabo oc genbo/ naar de bæere eders lig til graffue/ Thi da vil det først vogne met dig for alffuere/ huorlunde dine fleder haffue staait skaarne om dig her vdi Verden. It Menitiske || følger ekon it ord/ fra denne Verden/ huad helder det er ont eller gaat. Det er da ilde leffuit/ naar de klappe effter met Skulien/ och dine Naboer och genboer staa hoss din graff oc ere glade/ at de ere bleffne vdaff met dig.

Faar det tredie skulle i rette och bedre Eders leffnet/ paa det/ i skulle icke komme i liffs och fiels fare. Thi Gud lader ingelunde saadant være wstraffit/ vden der raadis bod paa/ icke aleniste emod din Hustru/ Børn/ Naboer oc neste/ met it Christeligt leffnit oc omgengelse/ Men aldermest emod Gud selffue och Eders Siælesørgere/ met Eders Gudfrøctighed/ at søge til Kircke/ høre Guds ord/ gaa til Sacramentit/ loffue och tacke Gud/ holde Eders Børn til det samme/ som gode Christne bør at gøre/ paa det dine wskyldige Børn skulle icke nyde dig ont at/ och høre dig ved deris Brød/ naar du est død oc ligger i Jorden/ Thi Sønen drager gerne sin faders Sko paa/ Leffuer for di Gudfrøctelige oc erlige/ Gud til ære || oc eders Børn til it gaat exempel oc efftersiun/ saa at Eders hierter skulle brende vdi en stadig tro til Jesum Christum al den stund i leffue i Verden/ saa at i haffue en tro/ en Daab/ en Gud/ en Helligaand/ en Kircke/ en Predickestol/ Funt oc Altare/ en Sogneprest och Sognedegn til haabe/at huer mand kand sige eder at være thu gode Christne faalck tilsammen/ først i Troen til Gud/ saa i en Ecteskabs tro til din Hustru oc der til met i tro oc loffue til Nabo och genbo/ at du ingen liuer paa/ ingen stiel fra/ ingen gøre andet skel/ end som du vilt haffue aff dem/ at naar de legge dig da ned i Jorden/ da staa dine Naboer hoss din graff oc græde saa bitterlige/ oc saa amodelige for dig/ och sige til huer andre/ O Herre Gud naade oss/ at wi miste saadanne Naboer/ huilcke gode Naboer vaare de/ huor vel de forligtis/ aldrig hørde faalck nogit vidunder aff dem/ gode magsomme Naboer/ de lonte oss/ de borgede oss. Gud giffue at de maatte haffue leffuit met oss/ wi 215 faar icke saa gode Naboer igen || som de vaare. Er det icke vel leffuit? Monne en Øldaare faa saadant it vidnisbyrd? Monne mand icke helder faa at høre effter hans død/gamel vaar handnock/ det haffde været bedre/ at hand haffde vænt bortte faar x Aar siden/ huilcken en skarns mand vaar hand i sit Huss/ huor tit maatte hans Hustru nøgen op aff sin seng oc vd til Naboer/ naar hand kom drucken hiem om natten/ Gud være loffuit at hand er bortte/ det er saa ilde leffuit/ naar alle bede hannem ont/ den sten bliffuer snart vaad/ der huer mand spytter paa. Derfaar skicker saa eders leffnit/ at i kunde altid haffue it gaat vidnisbyrd/ der til giffue eder Gud sin naade ved Jesum Christum Amen ||